

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2Tos/79/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115010329
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4115010329.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudcov JUDr. Ľubici Libantovej Medveckej, PhD. a JUDr. Lenky Kováčovej, v konaní o uložení ochranného opatrenia F. H., o sťažnosti F. H., proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 11.08.2015 sp. zn. 1Nt/8/2015, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 30.09.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť F. H. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Nitra (ďalej len súd I. stupňa) podľa § 73 ods. 1 Tr. zák. uložil F. H. ochranné ústavné psychiatrické liečenie. Predmetné rozhodnutie odôvodnil tým, že Okresný prokurátor v Nitre podal dňa 02.04.2015 návrh na uloženie ochranného ústavného psychiatrického liečenia F. H. z dôvodu, že uznesením Okresnej prokuratúry Nitra zo dňa 03.03.2015 sp. zn. 2Pv47/12/4403-42 bolo zastavené trestné stíhanie proti F. H., ktorý bol stíhaný pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. z dôvodu, že trpí závažným psychotickým ochorením, ktoré malo zásadný vplyv na jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti, ktoré v čase skutku boli vymiznuté a teda trpí závažnou duševnou chorobou.

Poukázal na to, že ochorenie F. H. je trvalé, nie je vyliečiteľné úplne a liečením je možné dosiahnuť len tzv. sociálnu úzdravu.

S poukazom na závery znaleckého posudku a ustanovenie § 73 ods. 1 Tr. zák. dospel k záveru, vzhľadom k tomu, že pobyt F. H. na slobode je nebezpečný, tak pre neho samého ako aj pre svoje okolie, je nutné uložiť mu ochranné ústavné psychiatrické liečenie.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, podal F. H. sťažnosť, ktorú odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu, ako aj sám.

Obhajca v odôvodnení sťažnosti poukázal na to, že sa nestotožňuje so závermi súdu I. stupňa, ktorý konštatoval, že jeho pobyt na slobode je nebezpečný. Jednou zo základných náležitostí pre uloženie ústavnej liečby je úplné presvedčenie, že pobyt na slobode je nebezpečný a nemožno takýto záver urobiť iba z preventívneho či pravdepodobného dôvodu. Samotné odporúčanie znalcov o uložení ochranného liečenia nepredstavuje pre súd dostatočný podklad pre rozhodnutie o tejto otázke, pretože súd takto môže rozhodnúť až na základe zhodnotenia všetkých do úvahy prichádzajúcich dôkazov, teda okrem znaleckého posudku aj samotným výsluchom osoby pred súdom. V tomto prípade musel mať súd za dostatočné preukázané, že menovaný nie je pre spoločnosť nebezpečný a dokáže ovládať svoje konanie. Skutok, pre ktorý bolo trestné stíhanie zastavené, sa mal stať 02.01.2012 a od uvedeného dátumu nevyplývajú žiadne indicie svedčiacie o nebezpečnosti pobytu na slobode. Navrhol, aby nadriadený súd zrušil napadnuté uznesenie a aby sám rozhodol tak, že návrh okresnej prokuratúry zamietne.

F. H. vo svojej sťažnosti poukázal na zaujatosť súdov Slovenskej republiky, kde „pôsobia právnickí kriminálni zločineckého režimu - Slovenskej republiky“, pričom on ako zdravý človek, ktorého chcú psychicky zavraždiť, žiadal postúpiť celú vec „svetovému súdu v Ženeve“ a žiadal „namiesto vraždenia

vážňov s údajnými bludmi nastoliť právny štát a zločincov trestať.“ Podľa jeho názoru nejde o žiadne bludy, ale o zápas s „fašisticko-sionistickým režimom, v ktorom sú ignorované najzákladnejšie ľudské a občianske práva.“

Na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou Krajský súd v Nitre podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť F. H. nie je dôvodná.

Podľa § 73 ods. 1 Tr. zák. súd uloží ochranné liečenie v prípadoch uvedených v § 39 ods. 2 písm. c/ a § 40 ods. 1 písm. d/ alebo ak páchatel činu inak trestného nie je pre nepríčetnosť trestne zodpovedný a jeho pobyt na slobode je nebezpečný.

Z tohto ustanovenia vyplýva, že ide o dve formy obligatórneho ukladania ochranného liečenia a to v prvom prípade, v prípadoch uvedených v ustanoveniach § 39 ods. 2 písm. c/ a § 40 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., teda o prípady, keď páchatel spáchal trestný čin v stave zmenšenej príčetnosti a súd použil ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu alebo upustil od potrestania páchatela.

V druhom prípade ide o obligatórne uloženie ochranného liečenia vtedy, ak páchatel činu inak trestného, nie je pre nepríčetnosť trestne zodpovedný a ktorého pobyt na slobode je nebezpečný.

Samotné spáchanie trestného činu nepríčetným páchatelom samo o sebe nestačí na uloženie ochranného liečenia, musí tu byť aj ďalšia podmienka, že pobyt páchatela na slobode je nebezpečný. Stav nepríčetnosti musí existovať v čase spáchania činu, ale nebezpečnosť pobytu páchatela na slobode treba posudzovať podľa stavu existujúceho v čase rozhodovania súdu o ochrannom liečení.

Súd I. stupňa správne na verejnom zasadnutí, kde sa rozhodovalo o uložení ochranného liečenia vypočul znalca MUDr. Eduarda Višňovského, ktorý spoločne s MUDr. Máriom Strakom vypracovali psychiatrický znalecký posudok na F. H. a tento znalec uviedol, že menovaný trpí chronickým psychotickým ochorením t.j. trvalou poruchou s bludmi, pričom toto závažné psychotické ochorenie malo u neho zásadný vplyv na jeho ovládacie aj rozpoznávacie schopnosti. Nie je schopný korigovať vlastné zážitky, nie je schopný sa od nich odkloniť ani pochybovať od ich obsahu. Toto ochorenie si vyžaduje dlhodobejšiu psychiatrickú liečbu, pričom úplne vyliečiteľné nie je. Jeho nebezpečenstvo pobytu na slobode spočíva v tom, že bludné obsahy sa rozširujú a sklbuujú a tým pádom sa rozširuje aj počet jedincov, ktorí spadajú pod tieto bludné scenáre, pričom aj z neutrálnych podnetov sa vytvárajú nepriateľsky interpretované podnety. Rozširovanie ľudí, ktorí vykonávajú krivdu na jedincovi sa nezastavuje a v tom spočíva riziko agresivity. S poukazom na všetky tieto skutočnosti, znalci dospeli k záveru, že bez liečenia je tu potenciálna možnosť nebezpečenstva pre spoločnosť.

Správne súd I. stupňa postupoval, keď na základe hore uvedeného znaleckého posudku a jeho doplnenia na verejnom zasadnutí súdu I. stupňa konštatoval splnenie všetkých zákonných podmienok na uloženie ochranného ústavného liečenia, pretože trestné stíhanie proti menovanému bolo zastavené pre nepríčetnosť a jeho pobyt na slobode v prípade, že by sa nepodroboval ústavnému psychiatrickému liečeniu, ktoré musí trvať dlhšiu dobu, je nebezpečný nielen pre neho samého ale aj pre iných.

Aj nadriadený súd je toho názoru, že v danom prípade boli splnené obe podmienky na obligatórne uloženie ochranného ústavného psychiatrického liečenia, pretože trestné stíhanie bolo pre nepríčetnosť zastavené a aj v súčasnej dobe, ako na to poukázali znalci, v prípade že by sa nepodroboval ústavnej liečbe, je jeho pobyt na slobode nebezpečný.

S poukazom na hore uvedené skutočnosti, keďže neboli zistené žiadne dôvody na zmenu napadnutého uznesenia, nadriadený súd sťažnosť F. H. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.